A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nagytanács)

2014. október 7.*

„Megsemmisítés iránti kereset — Az Európai Unió külső fellépése — EUMSZ 218. cikk (9) bekezdése — Nemzetközi megállapodással létrehozott szervben az Európai Unió által képviselendő álláspont kialakítása — Olyan nemzetközi megállapodás, amelyben az Európai Unió nem részes — Nemzetközi Szőlészeti és Borászati Szervezet (OIV) — A »joghatással bíró jogi aktusok« fogalma — Az OIV ajánlásai”

A C-399/12. sz. ügyben,

az EUMSZ 263. cikk alapján megsemmisítés iránt 2012. augusztus 28-án

a **Németországi Szövetségi Köztársaság** (képviselik: T. Henze, B. Beutler és N. Graf Vitzthum, meghatalmazotti minőségben)

felperesnek,

támogatják:

a **Cseh Köztársaság** (képviselik: M. Smolek, E. Ruffer és D. Hadroušek, meghatalmazotti minőségben),

a **Luxemburgi Nagyhercegség** (képviseli: P. Frantzen, meghatalmazotti minőségben),

Magyarország (képviselik: Fehér M. Z. és Szíjjártó K., meghatalmazotti minőségben),

a **Holland Királyság** (képviselik: M. Bulterman, B. Koopman és J. Langer, meghatalmazotti minőségben),

az **Osztrák Köztársaság** (képviseli: C. Pesendorfer, meghatalmazotti minőségben),

a **Szlovák Köztársaság** (képviseli: B. Ricziová, meghatalmazotti minőségben),

Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (képviseli: J. Holmes barrister)

beavatkozók,

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselik: E. Sitbon és J.-P. Hix, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

* Az eljárás nyelve: német.

támogatja:

az **Európai Bizottság** (képviselik: F. Erlbacher, B. Schima és B. Eggers, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

beavatkozó,

benyújtott keresete tárgyában,

A BÍRÓSÁG (nagytanács),

tagjai: V. Skouris elnök, K. Lenaerts (előadó) elnökhelyettes, A. Tizzano, R. Silva de Lapuerta és T. von Danwitz tanácselnökök, J. Malenovský, E. Levits, J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev, D. Šváby, M. Berger, A. Prechal és E. Jarašiūnas bírák,

főtanácsnok: P. Cruz Villalón,

hivatalvezető: K. Malacek tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2013. november 26-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2014. április 29-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 A Németországi Szövetségi Köztársaság keresetével az Európai Unió Tanácsa Nemzetközi Szőlészeti és Borászati Szervezet (OIV) keretében szavazásra bocsátandó egyes állásfoglalások tekintetében az Európai Unió nevében képviselendő álláspont kialakításáról szóló, 2012. június 18-i határozatának (a továbbiakban: megtámadott határozat) megsemmisítését kéri.

Jogi háttér

A nemzetközi jog

2 A Nemzetközi Szőlészeti és Borászati Szervezet létrehozásáról szóló, 2001. április 3-án kötött megállapodás (kihirdette: a Nemzetközi Szőlészeti és Borászati Szervezet létrehozásáról szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló 24/2004. (II. 20.) Korm. rendelet; a továbbiakban: OIV-megállapodás) 1. cikkének (2) bekezdése értelmében „[a]z OIV célkitűzéseit és a 2. Cikkben meghatározott hatásköreit olyan tudományos és technikai jellegű kormányközi szervezetként valósítja meg, illetve gyakorolja, amelynek kompetenciája a szőlőre, borra, boralapú italokra, csemegeszőlőre, mazsolaszőlőre és egyéb, szőlő alapú termékekre terjed ki”.

3 Az OIV-megállapodás 2. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Hatáskörét illetően az OIV célkitűzései a következők:

a) jelzi a tagországok felé azokat az intézkedéseket, amelyeket a termelők, a fogyasztók, valamint a szőlő- és borágazat egyéb szereplőinek elvárásai és törekvései érdekében eszközölnek;

b) segítséget nyújt olyan más nemzetközi kormányközi vagy civil szervezeteknek, amelyek normatív tevékenységeket látnak el;

c) a szőlészeti és borászati termékek előállítása és forgalmazása körülményeinek javítása, és a fogyasztói érdekek figyelembevétele érdekében aktívan közreműködik a már létező eljárások és szabályok nemzetközi harmonizációjában, valamint szükség esetén új nemzetközi szabályok kidolgozásában.

(2) Ezen célkitűzések elérése érdekében az OIV az alábbi feladatkörrel rendelkezik:

[…]

b) ajánlásokat dolgoz ki és fogalmaz meg, amelyek alkalmazását a tagokkal együttműködve követi nyomon, különös tekintettel az alábbi szakterületekre:

i. a szőlőtermesztés feltételei,

ii. borászati eljárások,

iii. a termékek meghatározása és/vagy leírása, a címkézés és a forgalmazás feltételei,

iv. a szőlő alapú termékek analitikai és értékelési módszerei;

[…]”

4 Az OIV-megállapodás 8. cikke értelmében az OIV munkájában nemzetközi kormányközi szervezetek is részt vehetnek, amelyek az OIV tagjává is válhatnak, és hozzájárulhatnak annak finanszírozásához is, amelynek feltételeit minden egyes esetben a Közgyűlés határozza meg a Végrehajtó Bizottság javaslata alapján.

5 Az Európai Unió 21 tagállama tagja az OIV-nak. Ellenben az Unió nem tag e szervezetben. Azonban az OIV belső működési szabályzata 5. cikkének (2) bekezdése értelmében vett „meghívott” státuszt élvezi. E jogcímen az Európai Bizottság jogosult részt venni az OIV szakértői csoportjainak és bizottságainak ülésein, és hozzászólni ezeken az üléseken a belső működési szabályzatban meghatározott feltételek mellett.

Az uniós jog

6 A mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről („az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet”) szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendeletnek (HL L 299., 1. o.) a 2010. december 15-i 1234/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletből (HL L 346., 11. o.; a továbbiakban: 1234/2007 rendelet) következő változatának „Az engedélyezés kritériumai” című 120f. cikke a következőképpen rendelkezik:

„A Bizottság valamely borászati eljárás engedélyezésekor a 195. cikk (4) bekezdésében említett eljárással összhangban:

a) a[z OIV] által ajánlott és közzétett borászati eljárásból, valamint a még nem engedélyezett borászati eljárás kísérleti célú alkalmazásának eredményeiből indul ki;

[…]”

7 Az 1234/2007 rendeletnek az „Analitikai módszerek” című 120g. cikke a következőket írja elő:

„A borágazatba tartozó termékek összetételének meghatározására szolgáló analitikai módszerek, és azok a szabályok, amelyek segítségével megállapítható, hogy e termékek esetében alkalmaztak-e nem engedélyezett borászati gyakorlatot, az OIV által ajánlott és közzétett módszerek és szabályok.

Amennyiben nem léteznek az OIV által ajánlott és közzétett módszerek és szabályok, a módszereket és szabályokat a 195. cikk (4) bekezdésében meghatározott eljárásnak megfelelően a Bizottság fogadja el.

Az említett szabályok elfogadásáig az érintett tagállam által engedélyezett módszereket és szabályokat kell alkalmazni.”

8 Az 1234/2007 rendelet „A bor behozatalára vonatkozó különleges követelmények” címet viselő 158a. cikkének (1) és (2) bekezdése értelmében:

„(1) Különösen a[z EUMSZ 218. cikk] alapján aláírt megállapodásokban foglalt eltérő rendelkezés hiányában – adott esetben – az e rendelet II. része II. címe I. fejezete Ia. szakaszának I. alszakaszában, valamint 113d. cikke (1) bekezdésében foglalt, az eredetmegjelölésre és a földrajzi jelzésre, illetve a címkézésre vonatkozó rendelkezések alkalmazandók a Közösségbe behozott, a 200961, 200969 és 2204 KN-kód alá tartozó termékekre.

(2) A[z EUMSZ 218. cikk] alapján aláírt megállapodásokban foglalt eltérő rendelkezések hiányában az e cikk (1) bekezdésében említett termékeket az OIV által ajánlott és közzétett, vagy a Közösség által az e rendelet és végrehajtási intézkedései alapján engedélyezett borászati gyakorlattal összhangban kell előállítani.”

9 A 479/2008/EK tanácsi rendeletnek a szőlőből készült termékek kategóriái, a borászati eljárások és az azokhoz kapcsolódó korlátozások tekintetében történő végrehajtására vonatkozó egyes szabályok megállapításáról szóló, 2009. július 10-i 606/2009/EK bizottsági rendeletnek (HL L 193., 1. o.) a 2012. április 12-i 315/2012/EU bizottsági végrehajtási rendeletből (HL L 103., 38. o., a továbbiakban: 606/2009 rendelet) következő változata a 9. cikke (1) bekezdésének első albekezdésében a következőképpen rendelkezik:

„A 479/2008/EK rendelet 32. cikke második számozatlan bekezdésének e) pontjában említett, a borászati eljárások során alkalmazott anyagokra vonatkozó tisztasági és azonosítási előírások – amennyiben a 2008/84/EK bizottsági irányelv […] nem rendelkezik ezek tekintetében – a[z OIV] által kiadott Nemzetközi borászati kódexben megállapított előírásokkal azonosak.”

10 A 606/2009 rendelet 15. cikkének (2) bekezdése így rendelkezik:

„A Bizottság az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* C sorozatában közzéteszi azoknak a [1234/2007] rendelet [120h.] cikkének első számozatlan bekezdésében említett és a nemzetközi bor- és mustvizsgálati módszereknek az OIV által összeállított gyűjteményében (Recueil des méthodes internationales d’analyse des vins et des moûts) ismertetett analitikai módszereknek a jegyzékét és leírását, amelyek a közösségi szabályozás által a borászati termékek előállítása tekintetében megállapított határértékek és követelmények ellenőrzése céljából alkalmazandók.”

A jogvita előzményei és a megtámadott határozat

11 2010 júniusáig a tagállamok saját kezdeményezésükre egyeztették az OIV bor és alkohol munkacsoportjában képviselendő álláspontjaikat.

12 2011. május 16-án a Bizottság az EUMSZ 218. cikk (9) bekezdése alapján javaslatot nyújtott be az OIV keretében megszavazandó egyes állásfoglalások tekintetében az Unió nevében képviselendő álláspont kialakításáról szóló tanácsi határozatra. E javaslatot azonban nem fogadták el.

13 A 2011. június 22–24. között Portóban (Portugália) megtartott egyeztető ülések keretében azon tagállamok, amelyek az OIV-nak is tagjai, egyeztették álláspontjaikat az e szervezet közgyűlésének napirendjén szereplő ajánlásokkal kapcsolatban. A Bizottság azzal érvelt, hogy a tagállamok nem képviselhetnek olyan álláspontot, amely hatással lehet az uniós vívmányokra, és így ellenezniük kell e szervezet minden olyan ajánlását, amely módosíthatja e vívmányokat. A Bizottság nem kimerítő felsorolásban 14 olyan ajánlástervezetet sorolt fel, amelyek említett közgyűlés általi elfogadása véleménye szerint sértené az uniós vívmányokat.

14 Az OIV 2011. június 24-i közgyűlésén többek között a tagállamok küldöttségei számos ajánlást fogadtak el az OIV-megállapodás 5. cikkének (3) bekezdésében foglalt konszenzusos eljárással.

15 A Bizottság az EUMSZ 218. cikk (9) bekezdése alapján határozatjavaslatot nyújtott be a Tanácsnak az OIV 2011. október 28-i Montpellier-ben (Franciaország) tartandó rendkívüli közgyűlésére tekintettel. Mindazonáltal ezt a javaslatot sem fogadták el.

16 Az OIV 2012. június 22-i, Izmirben (Törökország) tartandó közgyűlésére tekintettel a Bizottság 2012. április 27-én javaslatot nyújtott be a Tanácsnak a Nemzetközi Szőlészeti és Borászati Szervezet (OIV) keretében szavazásra bocsátandó egyes állásfoglalások tekintetében az Európai Unió nevében képviselendő álláspont kialakításáról szóló tanácsi határozatra (COM(2012) 192 végleges).

17 Mivel az említett határozati javaslat nem kapott többséget, az Unió elnöksége ezt követően két, kompromisszumos javaslatot terjesztett elő. A másodikat, a 2012. június 6-i keltezésűt, a Tanács 2012. június 18-i ülésén („Mezőgazdaság és halászat”) minősített többséggel elfogadták; e dokumentum képezi a megtámadott határozatot.

18 Néhány tagállam, többek között a Németországi Szövetségi Köztársaság, az említett javaslat ellen szavazott.

19 A megtámadott határozat (5)–(7) preambulumbekezdése értelmében:

„(5) Az OENO-TECHNO 08-394A, 08-394B, 10-442, 10-443, 10-450A, 10-450B, 11-483 és 11-484 jelzetű állásfoglalás-tervezetek új borászati eljárásokat állapítanak meg. Ezek az állásfoglalások az 1234/2007/EK rendelet 120f. és 158a. cikke értelmében hatással lesznek az uniós vívmányokra.

(6) Az OENO-SCMA 08-385, 09-419B, 10-436, 10-437, 10-461, 10-465 és 10-466 jelzetű állásfoglalás-tervezetek analitikai módszereket állapítanak meg. Ezek az állásfoglalások az 1234/2007/EK rendelet 120g. cikke értelmében hatással lesznek az uniós vívmányokra.

(7) Az OENO-SPECIF 08-363, 08-364, 09-412, 10-451, 10-452, 10-459, 11-485, 11-486B, 11-489, 11-490, 11-491 és 11-494 jelzetű állásfoglalás-tervezetek a borászati eljárások során alkalmazott anyagokra vonatkozó tisztasági és azonosítási előírásokat állapítanak meg. Ezek az állásfoglalások a 606/2009/EK rendelet 9. cikke értelmében hatással lesznek az uniós vívmányokra.”

20 A megtámadott határozat szövege a következő:

„Az Európai Unió Tanácsa,

tekintettel az [EUM]-Szerződésre és különösen annak a 218. cikke (9) bekezdésével együtt értelmezett 43. cikkére,

[…]

1. cikk

A Nemzetközi Szőlészeti és Borászati Szervezet (OIV) Közgyűlésének 2012. június 22-én tartandó ülésén képviselendő uniós álláspont megfelel az e határozat mellékletében foglaltaknak; az álláspontot az említett szervezetben tagsággal rendelkező uniós tagállamok az Unió érdekében együttesen eljárva képviselik.

2. cikk

(1) Ha az 1. cikkben említett álláspontot vélhetően befolyásolják az OIV ülései előtt vagy alatt ismertetett új tudományos vagy műszaki információk, akkor az OIV-ben tagsággal rendelkező uniós tagállamoknak kérniük kell, hogy az OIV Közgyűlésében halasszák el a szavazást, amíg az új információk alapján az Unió kialakítja álláspontját.

(2) A különösen a helyszínen tartandó koordinációt követően és az Unió álláspontjának kialakításáról szóló további tanácsi határozat nélkül, az OIV-ben tagsággal rendelkező tagállamok az Unió érdekében együttesen eljárva elfogadhatnak az e határozat mellékletében említett álláspontok tervezeteire vonatkozó olyan módosításokat, amelyek azok tartalmát nem érintik.

3. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.”

21 Az említett határozat melléklete felsorolja azon ajánlástervezeteket, amelyekre az e határozat 1. cikkében említett uniós álláspont vonatkozik.

A felek kérelmei és a Bíróság előtti eljárás

22 A Németországi Szövetségi Köztársaság azt kéri, hogy a Bíróság semmisítse meg a megtámadott határozatot, és a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.

23 A Tanács a kereset elutasítását kéri a Bíróságtól, valamint azt, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére. Másodlagosan a megtámadott határozat megsemmisítése esetében azt kéri, hogy a Bíróság tartsa fenn annak joghatásait.

24 A Bíróság engedélyezte, hogy a Cseh Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség, Magyarország, a Holland Királyság, az Osztrák Köztársaság, a Szlovák Köztársaság, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága a Németországi Szövetségi Köztársaság kérelmeinek támogatása végett az eljárásba beavatkozzon, továbbá hogy a Bizottság a Tanács kérelmeinek támogatása végett az eljárásba beavatkozzon.

A keresetről

25 A kereset egyetlen jogalapon, az EUMSZ 218. cikk (9) bekezdésének a jelen ügyben való alkalmazhatatlanságán alapul.

26 A beavatkozási beadványukban Magyarország és a Holland Köztársaság egyébiránt az EUM-Szerződésnek az előző pontban említett egyetlen jogalap keretében hivatkozott rendelkezésétől eltérő rendelkezéseinek megsértésére alapított jogalapokat hoz fel.

27 Az a fél azonban, amelynek az Európai Unió Bíróság előtti jogvitába való beavatkozását ezen intézmény alapokmányának 40. cikke alapján engedélyezték, nem módosíthatja a jogvita tárgyát, amelyet a felek kérelmei és jogalapjai határolnak körül. Következésképpen a beavatkozónak csupán azon érvei elfogadhatók, amelyek e kérelmek és jogalapok által kijelölt keretbe illeszkednek.

28 Ez alapján Magyarország és a Holland Királyság jelen ítélet 26. pontjában említett jogalapjait mint elfogadhatatlanokat el kell utasítani.

A felek érvei

29 A Cseh Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség, Magyarország, a Holland Királyság, az Osztrák Köztársaság, a Szlovák Köztársaság, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága által támogatott Németországi Szövetségi Köztársaság a keresete egyetlen jogalapja keretében előadja először is, hogy az EUMSZ 218. cikk (9) bekezdése nem alkalmazható az olyan nemzetközi megállapodással összefüggésben, amelyet – mint az OIV-megállapodást – a tagállamok kötöttek meg, és nem az Unió.

30 Az az EUMSZ 218. cikk (9) bekezdésének szövegéből ugyanis kitűnik, hogy e rendelkezés kizárólag „az Unió által képviselendő” álláspontokra vonatkozik, ami azt feltételezi, hogy az az érintett nemzetközi szervben képviseleti vagy szavazati joggal rendelkezik.

31 Az EUMSZ 218. cikk rendszere megerősíti, hogy annak (9) bekezdése kizárólag az Unió által kötött megállapodásokkal összefüggésben alkalmazandó.

32 Ezt az értelmezést támasztja alá az EUMSZ 218. cikk (9) bekezdésének eredete és szerepe. E rendelkezés, amely szinte szó szerint átveszi az EK 300. cikk (2) bekezdését, olyan sajátos eljárást határoz meg, amely lehetővé teszi, hogy az Unió gyorsan fellépjen az olyan nemzetközi megállapodás más szerződő felei általi megsértése esetén, amelyben az Unió is részes.

33 Az Unió hatásköreinek elhatárolását szabályozó, az EUSZ 5. cikk (1) és (2) bekezdésében megfogalmazott hatáskör-átruházás elve analógia útján kizárja azt, hogy az EUMSZ 218. cikk (9) bekezdésében foglalt eljárást kiterjesszék a tagállamok által kötött nemzetközi megállapodások végrehajtására.

34 Egyébiránt az OIV ajánlásaival érintett eljárások és szabályok nem az Unió kizárólagos hatáskörébe, hanem az EUMSZ 4. cikk (2) bekezdésének d) pontja alapján a mezőgazdaság területére tartoznak, amely az Unió és a tagállamok megosztott hatáskörének egyik területe.

35 Másodsorban a Németországi Szövetségi Köztársaság és az azt támogató beavatkozó tagállamok azzal érvelnek, hogy az EUMSZ 218. cikk (9) bekezdése értelmében vett „joghatással bíró jogi aktusoknak” kizárólag az Unióra kötelező nemzetközi jogi aktusok minősülnek. Ezen értelmezés e rendelkezésnek magából a szövegéből következik, és azt megerősíti azon rendelkezések rendszere, amelyekbe az EUMSZ 218. cikk (9) bekezdése illeszkedik.

36 A jelen ügyben az OIV ajánlásai nem tartoznak az EUMSZ 218. cikk (9) bekezdésével érintett aktusok kategóriájába. Egyrészt ugyanis az ilyen ajánlások a nemzetközi jogban nem kötelező erejűek. Másrészt az 1234/2007 rendelet 120f. cikkének a) pontjában, a 120g. cikkében és a 158a. cikkének (1) és (2) bekezdésében, valamint a 606/2009 rendelet 9. cikkében foglalt, az OIV ajánlásaira való hivatkozások az uniós jogalkotó egyoldalú aktusából következnek, amely nem alkalmas arra, hogy ezen ajánlásokat többek között harmadik államokra kötelező nemzetközi jogi aktusnak minősítsék.

37 Harmadszor a Holland Királyság azt állítja, hogy az EUMSZ 218. cikk (9) bekezdésének a jelen ügyben való alkalmazhatatlanságát az a körülmény is megerősíti, hogy a megtámadott határozat elfogadásának időpontjában nem volt teljesen biztos, hogy mely ajánlásokat fogják az OIV 2012. június 22-i közgyűlésén ténylegesen szavazásra bocsátani.

38 A Bizottság által támogatott Tanács elsősorban azzal érvel, hogy az EUMSZ 218. cikk (9) bekezdése az Unió által olyan szervezetekben képviselendő álláspontok kialakítására alkalmazandó, amelyeket – az OIV-hoz hasonlóan – a tagállamok által kötött nemzetközi megállapodás hozott létre, és joghatással bíró jogi aktusokat kell elfogadnia, amennyiben az adott terület Uniós hatáskörbe tartozik.

39 Az EUMSZ 218. cikk (9) bekezdésének szó szerinti értelmezése lehetővé teszi annak megállapítását, hogy ellentétes adatok hiányában e rendelkezés azon megállapodásokkal összefüggésben is alkalmazandó, amelyekben az Unió nem részes, mivel a hatáskörébe tartozó területről van szó.

40 Ami az EUMSZ 218. cikk (9) bekezdésének összefüggéseit illeti, a Tanács azt állítja, hogy az EUMSZ 216. cikkből és az EUMSZ 218. cikk (1) bekezdéséből semmilyen következtetést nem lehet levonni, mivel e rendelkezések a nemzetközi megállapodások Unió általi megkötésére vonatkoznak, míg az EUMSZ 218. cikk (9) bekezdése nem az ilyen egyezmények tárgyalására vonatkozó eljárást vagy megkötését, hanem olyan egyezmény végrehajtását érinti, amely az Unióban joghatást válthat ki.

41 Célkutató szempontból az EUMSZ 218. cikk (9) bekezdésének célja olyan eljárási keret létrehozása, amely lehetővé teszi az Unió nemzetközi szervezetekben képviselt álláspontjának meghatározását – beleértve az olyan nemzetközi megállapodásokat is, amelyekben az nem részes –, amennyiben az elfogadandó aktusokat később beépítik az uniós jogba.

42 Az Unió nem avatkozik bele a tagállamok hatásköreibe akkor, amikor nemzetközi szinten gyakorolja azon hatásköröket, amelyeket az EUMSZ 43. cikk alapján ruháztak rá olyan területeken, mint a borászati eljárások és a borágazat termékeire alkalmazott analitikai módszerek.

43 Végül az Unió az EUMSZ 3. cikk (2) bekezdése értelmében kizárólagos külső hatáskörrel rendelkezik a megtámadott határozat mellékletében felsorolt ajánlástervezetek által fedett területeken, mivel azok közös uniós szabályokat érinthetnek. E tervezetek ugyanis a borászati eljárásokkal és az analitikai módszerekkel kapcsolatosak, amelyek az 1234/2007 rendelet 120f. cikkének a) pontja, 120g. cikke és 158a. cikkének (2) bekezdése, valamint a 606/2009 rendelet értelmében az uniós szabályozás megalkotásának alapjául szolgálnak, vagy e szabályozás teszi azokat alkalmazhatóvá.

44 Másodsorban a Bizottság által támogatott Tanács előadja, hogy az EUMSZ 218. cikk (9) bekezdése kizárólag az követeli meg, hogy a nemzetközi szerv által elfogadandó aktusok az uniós jogrendben joghatást váltsanak ki, anélkül hogy szükséges lenne az, hogy ezen aktusok a nemzetközi jogrendben joghatást váltsanak ki.

45 Az említett rendelkezés következésképpen vonatkozik azon helyzetekre, amelyekben a nemzetközi ajánlások, bár nem kötelezőek, joghatást váltanak ki az Unióban ennek kötelező rendelkezései értelmében.

46 A jelen esetben az OIV közgyűlésén a borászati eljárásokról és analitikai módszerekről elfogadott ajánlások joghatást váltanak ki az Unióban az uniós jogalkotó azon választása miatt, miszerint azokat beépíti az Unió szabályozásába.

47 Harmadszor a Tanács azt állítja, hogy a Holland Királyság – jelen ítélet 37. pontjában ismertetett – érve sérti az EUMSZ 218. cikk (9) bekezdésének szövegét és célját.

A Bíróság álláspontja

48 Az EUMSZ 218. cikk (9) bekezdése értelmében „[a] Tanács a Bizottságnak […] a javaslata alapján határozatot fogad el […] a megállapodásokkal létrehozott szervekben az Unió által képviselendő álláspontok kialakítására vonatkozóan, amennyiben az ilyen szervnek joghatással bíró jogi aktust kell elfogadnia, kivéve a megállapodás intézményi kereteit kiegészítő vagy módosító jogi aktusokat”.

49 Mindenekelőtt meg kell állapítani egyrészt, hogy e rendelkezés „megállapodásokkal” létrehozott szervre hivatkozik, annak pontos meghatározása nélkül, hogy az Uniónak az ilyen megállapodásban részesnek kell-e lennie. Ugyanígy az említett rendelkezésben az „Unió által” képviselendő álláspontokra való hivatkozás nem feltételezi, hogy az Uniónak részesnek kell lennie a szóban forgó nemzetközi szervet létrehozó megállapodásban.

50 Következésképpen az EUMSZ 218. cikk (9) bekezdésének szövege nem akadályozza meg azt, hogy az Unió határozatot fogadjon el az olyan nemzetközi megállapodással létrehozott szervben általa képviselendő álláspontot kialakításáról, amelyben nem részes.

51 Másrészt hangsúlyozni kell, hogy a jelen ügy a közös mezőgazdasági politikát érinti, még pontosabban a borpiacok közös szervezését, amely területet az uniós jogalkotó az EUMSZ 43. cikk alapján fennálló hatáskörében igen nagy mértékben szabályozott.

52 Amennyiben az érintett terület az Unió hatáskörébe tartozik – hasonlóan az előző pontban leírt helyzethez –, az, hogy az Unió nem részese az adott nemzetközi megállapodásnak, nem akadálya annak, hogy az Unió gyakorolja e hatáskörét az e megállapodással létrehozott szervben általa képviselendő álláspontnak az intézményei keretében való kialakításával, többek között az Unió érdekei szerint eljáró, az említett megállapodásban részes tagállamok közvetítésével (lásd: Bizottság kontra Görögország ítélet, C-45/07, EU:C:2009:81, 30. és 31. pont; lásd még ebben az értelemben: 2/91 vélemény, EU:C:1993:106, 5. pont).

53 A fenti megfontolásokat nem teszik vitássá a Németországi Szövetségi Köztársaság azon érvei, miszerint először is az EUMSZ 218. cikk (9) bekezdését megelőző, az EUM-Szerződés ötödik részének V. címében található rendelkezések kizárólag az Unió és egy vagy több harmadik állam, vagy az Unió és nemzetközi szervezetek közötti megállapodásokra vonatkozik, másodszor a valamely szerződés alkalmazásának felfüggesztésére vonatkozó határozat Unió általi elfogadása, amely szintén szerepel az EUMSZ 218. cikk (9) bekezdésében, csak az Unió által kötött nemzetközi megállapodással összefüggésben képzelhető el.

54 Meg kell ugyanis e tekintetben állapítani, hogy az előző pontban említett, az EUMSZ 218. cikk (9) bekezdésén kívüli rendelkezések tárgya a megállapodások Unió általi tárgyalása és megkötése. Ellenben az EUMSZ 218. cikk (9) bekezdése a megállapodással létrehozott szervben az Unió által képviselendő álláspontok kialakítására vonatkozik, amely álláspontok – ellentétben valamely megállapodás alkalmazásának felfüggesztésére vonatkozó uniós döntéssel – a jelen ítélet 52. pontjában kifejtett esetben elfogadhatók olyan megállapodással összefüggésben is, amelyben az Unió nem részes.

55 Ennek következtében az a körülmény, hogy az Unió nem részes az OIV-megállapodásban, önmagában nem akadályozza meg az EUMSZ 218. cikk (9) bekezdésének alkalmazását.

56 Ezenkívül meg kell vizsgálni, hogy az OIV által elfogadandó, a jelen ügy tárgyát képező ajánlások az e rendelkezés értelmében vett „joghatással bíró jogi aktusoknak” minősülnek-e.

57 E tekintetben a megtámadott határozat (5)–(7) preambulumbekezdéséből és a határozat mellékletéből kitűnik, hogy az OIV közgyűlésein szavazásra bocsátott, az e határozatban felsorolt ajánlások új borászati eljárásokról, a borágazati termékek összetételének megállapítását lehetővé tévő analitikai módszerekről, továbbá az ilyen eljárások során alkalmazott anyagokra vonatkozó tisztasági és azonosítási előírásokról szólnak.

58 Az említett ajánlások tehát az OIV-megállapodás 2. cikke (2) bekezdésének b) pontjában meghatározott területre tartoznak, amit végeredményben a jelen jogvita egyik fele sem vitat.

59 Márpedig az OIV-megállapodás 2. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontja és (2) bekezdése értelmében az OIV által az említett területen elfogadott ajánlások célja az e szervezet többek között arra irányuló célkitűzéseinek megvalósításához való hozzájárulás, hogy más – különösen normatív tevékenységet folytató – nemzetközi szervezeteket segítsen, és közreműködjön a létező eljárások és szabályok nemzetközi harmonizálásában, valamint szükség esetén az új nemzetközi szabályok kidolgozásában.

60 Meg kell egyébiránt állapítani, hogy az OIV-megállapodás 2. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében az OIV feladata ezen ajánlások alkalmazásának a tagokkal együttműködve történő nyomon követése.

61 Ezenkívül a borpiacok közös szervezetének keretében, az uniós jogalkotó az említett ajánlásokat beépíti az e vonatkozásban elfogadott rendeletekbe. Az 1234/2007 rendelet 120g. cikkéből, valamint a 158a. cikkének (1) és (2) bekezdéséből, továbbá a 606/2009 rendelet 9. cikke (1) bekezdésének első albekezdéséből ugyanis kitűnik, hogy az OIV ajánlásai kifejezetten megfeleltethetők az uniós jog szabályainak, ami a borágazat termékei összetevőinek megállapítását lehetővé tévő analitikai módszereket, a borászati eljárások szempontjából a harmadik országokból származó borra alkalmazandó sajátos követelményeket, valamint az ilyen eljárások során alkalmazott anyagokra vonatkozó tisztasági és azonosítási előírásokat illeti.

62 Az 1234/2007 rendelet 120f. cikkének a) pontját illetően, mivel az úgy rendelkezik, hogy a Bizottság a borászati eljárások engedélyezésekor az OIV ajánlásaiból „indul ki”, szükségszerű, hogy ezen ajánlásokat figyelembe kelljen venni az ilyen vonatkozású uniós jogi szabályok kidolgozásakor.

63 Következésképpen a jelen ügy tárgyát képező ajánlások, amelyek – ahogy azt a jelen ítélet 57. pontja megállapítja – új borászati eljárásokról, a borágazati termékek összetételének megállapítását lehetővé tévő analitikai módszerekről, továbbá az ilyen eljárások során alkalmazott anyagokra vonatkozó tisztasági és azonosítási előírásokról szólnak, meghatározó módon befolyásolják az uniós jogalkotó által a borpiacok közös szervezésének területén elfogadott szabályozás tartalmát.

64 A jelen ítélet 57–63. pontjában kifejtett megfontolásokból következik, hogy az ilyen ajánlások, többek között az uniós jogba a 1234/2007 rendelet 120f. cikkének a) pontja, 120g. cikke, valamint a 158a. cikkének (1) és (2) bekezdése, továbbá a 606/2009 rendelet 9. cikke (1) bekezdésének első albekezdése alapján történő beépítésük miatt e területen az EUMSZ 218. cikk (9) bekezdése értelmében véve joghatással bírnak, és az Unió, jóllehet az OIV-megállapodásban nem részes, jogosult az ezen ajánlások tekintetében az általa képviselendő álláspont kialakítására, tekintettel az uniós vívmányokra e területen fennálló közvetlen hatásukra.

65 Ami a Holland Királyságnak a jelen ítélet 37. pontjában ismertetett érvét illeti, az ellentétes az EUMSZ 218. cikk (9) bekezdésének szövegével és céljával, amely cikk annak lehetővé tételére irányul, hogy az Unió által képviselendő korábban kialakított álláspontot olyan nemzetközi szervben fejezzék ki, amelynek a joghatással bíró jogi aktusokat „kell” elfogadnia, függetlenül attól, hogy az így kialakított állásponttal érintett aktusokat végül ténylegesen szavazásra bocsátják-e a hatáskörrel rendelkező szervben.

66 A fenti megfontolások összességére tekintettel a Tanács jogszerűen fogadta el a megtámadott határozatot az EUMSZ 218. cikk (9) bekezdése alapján.

67 A Németországi Szövetségi Köztársaság által a keresete alátámasztására felhozott egyetlen jogalap ezért nem fogadható el.

68 Következésképpen a keresetet el kell utasítani.

A költségekről

69 Az eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése alapján a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A Németországi Szövetségi Köztársaságot, mivel pervesztes lett, a Tanács kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére. Az eljárási szabályzat 140. cikkének (1) bekezdése szerint, amelynek értelmében az eljárásba beavatkozó tagállamok és intézmények maguk viselik saját költségeiket, a Cseh Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség, Magyarország, a Holland Királyság, az Osztrák Köztársaság, a Szlovák Köztársaság, az Egyesült Királyság és a Bizottság maguk viselik saját költségeiket.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nagytanács) a következőképpen határozott:

1) **A Bíróság keresetet elutasítja.**

2) **A Bíróság a Németországi Szövetségi Köztársaságot kötelezi a költségek viselésére.**

3) **A Cseh Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség, Magyarország, a Holland Királyság, az Osztrák Köztársaság, a Szlovák Köztársaság, a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága, valamint a Bizottság maguk viselik saját költségeiket.**

Aláírások